

[Stats- og udenrigsministeren.]

gjort noget og oven i købet opnået en betydelig liberalisering, og når den ikke har haft de praktiske resultater, vi havde håbet på, er det altså i hvert fald ikke den danske regerings skyld.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Jeg har kun en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Dam, der lagde mig i munden, at jeg udelukkende havde beskæftiget mig med begrebet diplomatiske forbindelser med Østtyskland på højeste plan. Jeg vil minde hr. Poul Dam om, at optagelsen af konsulære forbindelser mellem Danmark og Østtyskland efter almindelig folkeretsdoktrin må opfattes som en foreløbig de facto anerkendelse af det østtyske regime.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Gert Petersen): Jeg må oplyse hr. Niels Westerby om, at da Manchuriet blev besat af Japan, nægtede Folkeforbundet anerkendelse af den japanske anneksion, men en kommission under Folkeforbundet udtalte, at konsulære forbindelser med eller konsulære stationer i Manchuriet ikke implicerede nogen anerkendelse af det foretagne skridt.

Jeg vil i øvrigt takke stats- og udenrigsministeren for oplysningen. Jeg er godt klar over, at man fra Østtysklands side bruger presion for at opnå en hel eller delvis anerkendelse. Jeg er klar over, at der ligger problemer her, og det er bl. a. de problemer, jeg mener man bør se på i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Sø- og handelsretter, søforklaringer m. v.).

(Lovforslaget (nr. 6) findes i tillæg A. sp. 561, fremsættelsen i tidenden sp. 49).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Thomas Have: Det foreliggende forslag om ændring af lov om rettens pleje vedrører reglerne om medvirken af sø- eller handelskyndige ved behandlingen af retsager og reglerne om afgivelse af søforklaring. Da Danmark er en gammel søfartsnation, forstår man meget vel, at der her i landet på et meget tidligt tidspunkt, allerede i 1707, blev oprettet en særlig søret her i København, og der er siden den tid sket en fortsat udbygning af reglerne om sø- og handelskyndiges medvirken ved behandlingen i retterne af søsager.

Under forhandlingerne i det udvalg, som handelsministeriet nedsatte i 1957 til at foretage en revision af søloven i samarbejde med tilsvarende udvalg i Finland, Norge og Sverige, blev det klart, at det i forbindelse med de drøftelser, man havde om reglerne for søforklaring, ville være ønskeligt, at man overvejede ændringer i de processuelle regler derom og herunder drøftede søretternes sammensætning og arbejdsform i det hele taget.

Der har således været et specielt udvalgsarbejde omkring disse problemer, og den betænkning, som udvalget har afgivet i 1964 om behandling af søsager med et udkast til forslag om ændringer i lov om rettens pleje, har været forelagt retsplejerådet, som har udarbejdet et ændret lovudkast, som det her foreliggende lovforslag følger i det store og hele. Uden at jeg ved denne lejlighed skal gå i enkeltheder, skal jeg ganske kort fremhæve nogle af forslagets hovedpunkter.

Det forudsættes, at der altid skal medvirke sagkyndige dommere ved landsretternes behandling af søsager, d. v. s. borgerlige sager, i hvilke fagkundskab til søforhold skønnes at være af betydning, og sagkyndige dommere skal endvidere medvirke, når landsretterne som ankeinstans behand-